

NARODNI LIST

Izhaja vsak petek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pokiljave (dopis, reklamacije, vprašanja itd.) se pošiljajo na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so splošno proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 2.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 3 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah spaten popust po dogovoru. Priložbine sa oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Javna skušnja na kmetijski šoli v Šent Jurju ob južni železnici.

V soboto, 27. avg., je bila v novi kmet. šoli v Šent Jurju ob J. ž. prvič javna skušnja gojencev tega zavoda. Prišel je k skušnji kot zastopnik deželnega odbora grof Franc Attems, ki je vodil izpraševanje. Za c. kr. namestnika je prišel iz Gradca okrajni glavar Wegbauer, za celjski okrajni zastopnik komisar dr. Breschar, za štajersko kmetijsko družbo Perdo Roš iz Hrastnika, za živinorejsko zadružno distriktni načelnik Waleritnitsch. Prisostvovali so skušnji tudi deželni poslanci dr. Vek. Kukovec, Terlav in Vrečko. Iz Št. Jurja je prišel zdravnik dr. Ipavič, župnik Mikuš in nadučitelj Sivka. Udeležilo se je skušnje več nadučiteljev, učiteljev, kaplanov in starišev gojencev šole. Gojence, katerih je bilo letos 24, so izpraševali ravnatelj g. Ivan Belle, strokovni učitelj Zidanšek, živinozdravnik Anton Uršič in kot pomožni učitelji gospodje Kveder, Čulek in Recelj s šentjurske ljudske šole. Skušnja je trajala od pol 11. ure do 1. ure in so dajali učenca tako lepe in točne odgovore, da so vzbudili splošno zanimanje s svojim znanjem in s svojo inteligenco. Koncem skušnje je grof Attems pozdravil navzoče goste in razdelil po daljšem nagovoru dijakom spričevala. Govoril je nemški, ker slovenski ne zna, in je ravnatelj Belle po naročilu grofa Attemsa predstavil posamezne odstavke govora na slovenski jezik. Grof Attems je pohvalil vodstvo zavoda in se zahvalil pomožnim močem. Ob odobravanju poslušalcev je povedal, da je s pomočjo c. kr. vlade izposloval se v zadnjem času znesek 20.000 K, da se se prikupe nekaj zemlje in se šola dopolni. Omenil je tudi, da se prihodnje leto pouk izpopolni. Misli, da bodo povedali, da se upeljé pouk v vinarstvu, toda motili smo se, grof Attems je naznanil, da bude nov učni predmet vsled želje iz neke strani — veronauk, česar pa ni bilo treba posebej omenjati. Splošno se je pritrjevalo besedam grofa Attemsa, naj gojenci ostanéjo delavní, vzglédni kmetje, ki se naj ne izneverijo svojemu kmečkemu stanu. Ravnatelj Belle je pridejal v slovo dijakom zagotovilo, da jim bude zavod zmiraj šel z nasvetom na roko in je zaključil s trikratnim živio na cesarja, na kar so zapeli dijaki cesarsko pesem. Deželni poslanec dr. Kukovec se je zahvalil grofu Attemsu za požrtvovalen trud, katerega je posvetil ustanovitvi in ureditvi šole in za njegovo osebno naklonjenost zavodu, ter okrajnemu glavarju Wegbauerju za pozornost, da je tudi prišel. Grof Attems je zagotovil v svojem odgovoru, da mu bude procvit kmetijske šole v t. Jurju zmiraj pri srcu. Tako se je zaključilo prvo leto pouka na fi novi in edini slovenski kmetijski šoli na Štajerskem v splošno zadovoljnost.

Spoštujmo in ljubimo svoj jezik!

Neki slavni pisatelj je zapisal: »Ljubimo svoj jezik, ker je najkrepkejša vez našega narodnega edinstva, odmev naše prošlosti, glas naše bodočnosti, ne samo goša beseda, marveč resnica duše domovinske. Po jeziku se namreč spoznavajo narodi, po jeziku smo tudi mi v silni zmesi narodov posebno in samosvoje delo. Če narod izgubi svoj jezik, je pretrgal vez, ki ga je spajala s prahom njegovih pradedov izgubil je svojo sedanost in zanj tudi ni več bodočnosti. Žalosten vzgled so nam v tem oziru nekoč številna in bogata slovanska plemena na Polabskem, ki so utonila v germanskih valovih. Na njih zemlji, kjer je v davni odmevala mila slovanska pesem, gospodarji sedaj najstrupenejši sovražnik vsega, kar je slovansko.

Nas Slovence obdajajo s treh strani trije močni sovražniki, ki se trgajo za našo zemljo slovansko. Ker so številno in kulturno močnejši kakor mi obstoji za nas velika nevarnost, da nas oropajo našega jezika in has narodno uropastijo. Divna in junaška je bila borba, redka v zgodovini človeštva, ki so jo vodili naši pradedje za svojo najdražjo svetinjo — za jezik slovanski. Ohóli in nehastitni tujec jim je pač ugrabil marsikateri košček slovanske zemlje, toda materne jezika jim ni mogel ukrasti.

Po težki stoletni borbi, ko je napačila doba, v kateri se je slovensko proglašalo in oznanjevalo načelo svobode, bratstva in enakosti, se je zdelo, da je obstanek našemu jeziku zagotovljen in da je zanj prenehala vsaka nevarnost. Toda kakšna zmeta! Baš v novejšem času so se na široko odprla vrata tujemu navalu! Dujaška vlada in vojaška uprava násilno uvajata v vse naše civilne in vojaške urade nemški jezik, pošiljata k nam nemške svoje uslužbence kot pionirje nemških teženi, šola skrbi za to, da se naša deca temeljito odtuji narodnemu mišljenju in čustvovanju, a česar država ne more opraviti, za to skrbe razna od vlade podpirana prot.slovanska društva, katerih edini smoter je, da odvzamejo Slovincu zadnji košček zemlje in ga končno oropajo tudi materne jezika. V obmejnih slovanskih zemljah jedo naš kruh skoro izključno nemški uradniki, ki ali ne znajo ali nočejo znati slovanskega jezika; slovanski uradniki so tu prave bele vrane. Tudi pri nas na Štajerskem ni v tem oziru nič boljše. Pri političnih in finančnih oblastih zavzemajo vsa boljša mesta tujci — Nemci. Slovanski uradnik, dasi je neprimerno sposobnejši za službo kakor Nemec, ki večinoma samo siloma lómi naš jezik, je povsodi zapostavljen in je po sodbi naše dobre matere vlade k večjemu dober za najnižja uradniška mesta, ki povzročujejo pač mnogo dela, dajejo pa prav skromne dohodke. Tujec Nemec se pri nas masti in debeli, domači sin Slovenec pa móra na rodni zemlji čepeti pod mizo ter čakati na drobtince, ki padajo od bogato

obložene tujčeve mize. Po vseh državnih uradih se nemškótári za živé in mrtvé: nemščina je povsodi gospodujoč jezik, a slovenski jezik se samo milostno trpi kakor neko nadležno, a vendar neizogibno zlo.

A kdo je temu kriv, da se na naših rodnih tleh tako malo spoštujejo pravice slovanskega jezika? Mari samo vlada in naši nemški našprotniki? Róko ná šrcé in bódimo odkritosrčni! Dober del krivde pada tudi na nas same! Ponižni, kakor lagrieta vklanjamo svoj tilnik pod nemški jarem in čimbólj nas tepo, tem vdanejše poljubljamo palčo, kateré udarci nám padajo po hrbtu. To je suženjska naša narava, ki zastruplja vse naše javno življenje. Slovenec — uradnik, ki splezá nekoliko višje po službeni lestvici, se navadno odtuji svojem narodu ali pa postane kliceplazec, ki slepo izvršuje vse ukaze od zgoraj in naj so ti še tako krivični za Slovence. Takšne vrste »slovénski uradniki« so nám bolj škodljivi, kakor najzagriženejši tujci. In takšnih eksemplárov ni malo med nami, zlasti pa cvéto v sodni in profésorski službi. Profesorjem je izročena v vzgojo naša mladina — naša nada — naša bodočnost. Koliko dobrega in koliko koristnega bi lahko storili za narod in domovino, ako bi našo mladež poučevali v domorodnem duhu, ako bi jo vzgojevali v zavedne, navdušene narodnjake!

A kaj vidimo? Mnogo je še »slovenskih« profesorjev, ki smatrajo za svojo najsvetejšo dolžnost, da vzgajajo iz našega mladega naraščaja — »polomljené značaje«.

A posvetimo sedaj v naše vrste! Ali izpolnjujemo morda mi sami dolžnosti, ki nám jih nalaga naše narodno prepričanje? V svojo sramoto moramo priznati, da ne! Če zna kdo izmed nas pet, šest tujih besedi, že kórnaj čaka, da bi to svoje »znanje« pokazal pred ljudmi ter se šopiril pred javnostjo s tujim, a vrhu tega še ne lepim perjem. Naši fantje, ki se vračajo od vojakov, mislijo, da se bodo posebno postavili, da znajo pár nemških, navadno ne najlepših besed, ki so jih jim s puškinim kopitom s silo vbilí pri vojákih v glavo, a ne čutijo, da so one v glavo jim vlite besede samo znak njihovega hlapčevstva in robstva! Kaj pa naši obrtniki in trgovci, naše razumništvo moškega in ženskega spola? Naš trgovec in obrtnik je navadno srečen, ako more nad svojo obdržljivo pritrđiti tudi nemški napis, dasi nima niti vinarja koristi od tega, a naše razumništvo obojega spola smatra še vedno za silno »imenitno« in »nobel«, ako blebeče v neke vrste nemškém narečju, ki je tako ostudno, da bi slavna nemška pesnika Goethe in Schiller gotovo ogorčeno protestirala proti temu, ako bi kdo to narečje hotel proglašiti za nemški jezik.

Takšni smo sami. Kako moremo potem zahtevati od tujcev, da spoštujemo naš jezik, naše šege in navade, ako sami zametujemo in omalovažujemo vse, kar je naše?! Dobro je, ako znamo več jezikov, saj že pregovor pravi: kolikor več jezikov znaš, toli-

LISTEK.

0 železnicah.

Spisal železnični uradnik.

(Dalje.)

Dosti popolnejše in bolj stroge nego te, so bile pruske železniške postave, ki so kmalu za avstrijskimi že izšle 3. listopada istega leta. Po teh postavah prehajajo zasebne železnice v last države se le po 80, 90 in 99 letih. Samo eni železnici (ta je tudi edina v vsej Evropi!) ni omejena pravica, oštati zasebna last. V pruski postavi nahajajo se tudi že točke, ki zahtevajo od vseh podjetij, ohraniti železniške ceste v dobrem stanju ter povrniti vsó škódo, ki bi le vsled zanemarjanja pri kakikoli nesreči povzročena bila. Dandanes imamo slične postave tudi v Avstriji, na kar se bódemo ozirali pozneje. Umevno je, da so vse države, kjer so se pričele graditi železnice, začele izdajati njim prikladne postave, ki so vsled raznih okólnosti, na koje ozirati se jim je treba bilo, tudi med seboj prav različne. Lahko se pa trdí o vseh državah da so znale dobičkaželjnost raznih podjetij spretno zaježiti ter osigurati varnost državljanom pri uporabi železnic. Angleška seveda, ki ima v večjih pogledih v primeri z drugimi državami izjemno stanje, si je ohranila tudi pri železnicah znamenito posebnost. Tu, kjer vlada obrtna prostost, so gradili železnice

brez posebnih utesnitev. Glavna stvar je bila, da so bile zanesljivo zgrajene v naprej določenem času. V kratkem je veljala Angleška za najbolj z železnicami prepreženo deželo. Bila je tudi v upravnem oziru najbolj zamotana, kajti dogajalo se je često, da je uporabljalo več podjetij eno in isto železno cesto hkratu. Vozili so torej po njej kakor vozniki pri nas po državni cesti. Da bi kedaj zapadlo kako podjetje državi, to na Angleškém ni znano; država zasebno železnico lahko le kupi in to še le po 15 letih, štetih od dóbe, ko je bila izročena javnosti v uporabo. Država si je priporila nekaj ugleda še le potem, ko je mnogim družbam pomagala iz denarnih zadreg. Avstrija je imela torej pri železniških podjetjih svojega okrilja večjo srečo, ni si dala z lepa kršiti ugleda države, marveč je s krepko roko zahtevala natančno izpolnjevanje svojih postavnih določb. — Iz raznih skušenj izcimile so se za železnice Avstrije postave, ki so stópile 16. listopada leta 1851 v veljavó ter se veljajo dandanes, v kolikor niso bile spremenjene po poznejših odredbah. Razpadajo pa v dve poglavji. Prva obsega dolžnosti železniško-obratnih podjetij in njih uslužbencev. Drugó poglavje pa dolžnosti ljudstva, ki rabi železnice ali ima kako drugače opraviti z njimi. Prvo poglavje zopet obsega štiri oddelke, kojih prvi se ozira na izvedenje prometa, železniški obrat, k čemur se zahteva povoljno število potrebnih sredstev, kakor strojev, voz, poslopj in zadostno število zanesljivih in zmóžnih uradnikov.

Nadalje se zahteva vedno dobro ohranjena železna cesta, vse pač, da se zamore po razglašeni voznih redih in tarifih vršiti promet redno in varno. Posebno strogi so predpisi glede strojev in voz. Razven revizije po vsakokratni voznji se morajo stroji in vozovi še k prejši revizijam pošiljati v delavnice. Zategadelj imajo imenovana obratna sredstva, stroji in vozi slišerni svojo številko, o čemer se lahko vsaki dan prepičamo. Števílo je na obeh daljših straneh voza ali stroja zaznamovano ter zavoljo nadzorstva neobhodno potrebno. Ta oddelek ozira se tudi na sestavo vlakov. Pojem vlak znači skupino med seboj sklenjenih voz, ki imajo oddržati istočasno proti isti smeri. Nobeden vlak ne sme imeti črez 100 voz, oziroma ker imajo nekateri vozovi več osi, nobeden več kot 200 osi. Poleg tega móra vsak vlak spremljati zadostno število zaviračev. S tem je pre-skrbljeno za slučaj, če bi se vlak utrgal, da lahko zavirači zanesljivo ustavijo odtgní del. Zavoljo varnosti na progi zahteva ta postava v določenih razdalji ob železni cesti čuvaje, ki dajejo vlakom znamenja, če je voznja prosta, če je treba voziti počasi, ali celo ustaviti vlak, na kar je paziti strojevodji, vlakovodji in zaviračem. Prehode preko železnh cest mórajo zatvoriti čuvaji 5 minut pred prihodom vlaka, čredam živalij pa zabraniti prehod celo 10 minut prej, négo pride vlak. Po nóči se mora po razsvetljenih svetilkah poznati na zunanjščini vsakega vlaka, katero smer ima in če je cel ali morebiti útrgan.

Iz političnega sveta.

v Velike rumunske vojaške vaje so zaradi nevarnosti kolere preložene od ruske meje in se bodo vršile v Moldavi.

Črna Gora — kraljevina. Te dni so se vršile v Cetinju, glavnem mestu črnogorske kraljevine, velike slavnosti ob priliki 50-letnega vladanja črnogorskega kneza Nikola. Ob tej priliki je narodna skupščina sklenila, da se proglasi Črna Gora za kraljevino. Knez je to odobril in proglasil Črno Goro za kraljevino in sebe za „Nikola I., kralja črnogorskega“.

Na Hrvaškem so se politične razmere začele čistiti. Iz dveh velikih strank, takozvane „hrvatske stranke prava“ in iz „hrvatske ljudske napredne stranke“ se je po dolgih pogajanjih ustvarila ena enotna hrvaška stranka. To je za razvoj političnih razmer na Hrvaškem, osobito pa za bodoče volitve v hrvaški deželni zbor, velikega pomena.

Med Španijo in Vatikanom se še ni doseglo sporazumljenja. Španska vlada je trdno odločena pri svoji politiki vztrajati, Papež že skuša navidezno popuščati.

Kaj bo jeseni? Kaj bo v državi, kaj v deželni zboru? Tega ne ve nihče. Splošno mnenje je, da so se naši ljubi klerikalci tako v Gradcu z Nemci kakor na Dunaju z vlado že pobotali. Mogoče je, da bodo zaradi peska v oči volilcev še nekaj časa delali kraval, potem pa bodo lepo stisnili rep med noge. Bomo videli, če ne bo tako.

Naznanjamo,

da s prihodnjo številko ustavimo list vsem, ki so zaostali z naročnino in je niso poravnali vsaj do konca lanskega leta. Kdor izmed teh hoče torej list še naprej dobivati, naj takoj pošlje naročnino. Upravništvo „Nar. Lista“.

Beležke.

Ivan Hribar — zopet izvoljen za ljubljanskega župana. V torek zvečer se je sestel ljubljanski občinski svet, da voli novega župana, ker Hribar ni bil od cesarja potrjen kot župan. Občinski svet je soglasno volil zopet Hribarja za župana in je s tem jasno pokazal, da zna varovati avtonomijo in čast Ljubljane in celega slovenskega naroda. Obenem se je prekrstila dozdajna Gosposka ulica v Ivana Hribarja ulico.

XIII. poročilo južnoštajerskega hmeljarkega društva v Žalcu. Z obiranjem goldinga bomo ta teden končali; obiranje poznega hmelja se je tudi začelo. Kupčija je dva dni prav živahna; cene so pa narastle na 115 K za 50 kg. Društveno vodstvo.

v Narodna zbirka 20. sept. 1910. V tretje že se bliža dan, ki je bil za Slovence tako velikanskega pomena. Spomin na 20./IX. 1908. bo vsak štajerski Slovenec obhajal najlepše na ta način, da bo daroval po svojih močeh za narodno zbirko. Naš vrli „Klub naprednih slovenskih akademikov v Celju“ prevzame zopet vse delo na svoje rame in bo v kratkem času razposlal v vsako vasico naše zelene Štajerske nabiralno polorojaki, Slovenci! Pojdite nabirati povsod prijazno na roko, pomagajte jim, da bo letošnja narodna zbirka kot prvi dve zopet sijajen dokaz požrtvovalnosti štajerskih Slovencev!

še raje k drugemu poglavju navedene postave, nanašajoče se na ljudstvo, ki uporablja železnice. Tu je v 11 paragrafih povedano, kako se je obnašati strankam, kadar imajo opraviti z železnico. Pred vsem mora vsakdo upoštevati navodila železniških uslužbencev ter se na poziv z dovoljenjem spričiti, da sme pohajati v te sicer javnosti prepovedane prostore. Ko je že vlak v premikanju ali predno se je popolnoma ustavil, je v voz oziroma raz voz stopiti potnikom prepovedano. Prepovedano je po železni cesti hoditi, ali preko iste, če je zatvorjen prehod. Seveda je tem bolj kaznivo samovoljno odpiranje prečk, preko ali pod istimi lezti ali jih celo poškodovati. Vse, kar je last železnice ter napravljeno v varnost prometa, je takorekoč nedotakljivo. Zidati ob železnici, kopati gramoz, lomiti kamenje, podirati drevje, to vse je prepovedano v krajih, kjer nastanejo za varnost prometa pomisleki. Politične oblasti, tudi občine, imajo nalogo podpirati železniško osobje v omejenih pogledih, ter one, ki nameravajo iz nevednosti ali hudobije karkoli poškodovati pri železniških napravah, izročiti sodniji. Na to nanašajoča se kazni, postava iz l. 1856. je zelo stroga, ker obeta § 86 tistim ki železnice tako poškodujejo, da je življenje drugih v nevarnosti, zapor od 10 do 20 let in celo do smrtne ječe. V slučajih pa, kjer je po načinu poškodbe razvideti že v naprej, da bode eden ali več ljudi usmrčenih, je storilec kaznovan s smrtjo.

Dalje sledi.)

ko več veljaš, toda najdražji in najljubši nam vendar mora biti naš mili materin jezik. V ta jezik je vtil narod svojo dušo, v njem je vsa naša prošlost, sijajna in temna, v njem nam govore grobovi naših pradedov in ta jezik moramo zapustiti čist in nepokvarjen svojim potomcem. Zato ljubimo in spoštujemo svoj materni jezik in skušajmo mu priboriti izključno veljavo in pravico v vsem našem javnem življenju. Zato govorimo povsodi in vselej slovensko, zahtevamo, da naj vsakdo z nami občuje v slovenskem jeziku, terjajmo, naj vsi uradi od prvega do zadnjega uradujejo slovenski in skrbimo za to, da bodo tudi vsi javni in privatni napisi izključno slovenski, zakaj naša dolžnost je, da damo in oskrbimo naši slovenski domovini na znotraj in na zunaj brezmadežno slovensko lice.

Zopet 87. pešpolk.

Nemški „Rechnungsunterofficirji“ pri 87. pešpolku v Celju — **sleparijo.** O tem napišem v kratkem obširnejši članek, za danes omenim le nekoliko.

Neki slovenski vojak je dobil dopust in vožnji listek do **Dobove** — v knjigah v pisarni pri 87. pešpolku pa je bilo zapisano, da je šel na dopust v — **Bodenbach.** — Neki drugi vojak je šel na dopust in dobil vožnji listek nekam v **Savinjsko dolino** — a v knjigah je označen ta kraj v Savinjski dolini — **Bregenz.** — Vojaku se izplača mal znesek za vožnjo v **Dobovo** odnosno **Savinjsko dolino** — a ostalo — ker zaračunano je bilo v **Bodenbach** oziroma **Bregenz** — si je vtaknil — vsaj tako se meni dozdeva — „rechnungsunterofficir“ v — **lastni žep.**

Oficirji pa slepo podpišejo vsak njim predložen račun.

Te dni je stanje vojakov 93—96 moč; kupi se mesa na dan okoli 20 kg — a v knjigah je zaračunano okoli 25 kg dnevno. **Kdo spravi denar?**

Neki vojak „vojaški begun“, je že 6 tednov zaprt. In čujte — v tem času ni dobil še **niti enkrat** svežega perila. Kako neki izgleda? Gotovo poln golazni!

Res, žalostne razmere vladajo pri tem pešpolku. Psujejo nas, da se Bogu smili — zunaj v mestu pa obkladajo mestni policaji, razni Schwarzi naše slovenske četovodje z: „gemeiner windischer Zugführer“. — Bog se nas usmili. — Kakor slišim, se je glavno poveljstvo 87. pešpolka — na zahtevo slovenskih četovodij — potrudilo dati zaščitenje razžaljenimi slov. podčastnikom.

Da ne bo morda kedro rekeli, da dolžim po krivem nemško „rechnungsunterofficirje“, navesti hočem v eni prihodnjih izdaj imena dotičnih „rechnungsunterofficirjev“ in natančnejše podatke.

Sicer pa, ker so mi razmere pri 87. pešpolku do celega znane, spravil bom še marsikaj čudnega — na dan!

Feldvebel-nu „Urch-u“ 87. pešpolka v Celju bi zaradi nesramnih besed: Wegen 15 Windische 2 Bataillone Bereitschaft najraje dal par klofut, ki bi ga žgale par dni — se je izrazil eden njegovih sosedov v Janževem vrhu pri Ribnici na Pohorju, ko je čital zadnjo številko „Nar. Lista“. In te bi tudi zaslužil za svoj dolgi nemščurski jezik. Objavljeno naj bo tukaj sledeče: Urh, nikakor pa ne Urch, je iz popolnoma slovenske jako priproste hiše; dokler ni bil pri vojaki, živel se je od slovenskih grošev in če je kje slišal nemško besedo, je vedno mislil, da je to govornica Kafrov. Doma je v Janževem vrhu pri Ribnici na Poh., v popolnoma slovenski občini. Seveda, sedaj, ko je postal „feldvebel“, je slovenščina za njega že preslaba. S svojo nemščino pa itak še do Polul ne pride. **Eden, ki Urha dobro pozna.**

Konečno se zahteva možnost dati od postaje do postaje zvočna znamenja, da bode vlak peljal, da ne bode peljal, da je potrebna pomoč in sicer samo stroj ali tudi pomoč ljudij oziroma delavcev. Še celo zdravnik se da potem zvočnih znamenj poklicati na prog, kar je tudi često potrebno.

Drugi in tretji oddelek se pečata z dolžnostmi železniških uradnikov in uslužbencev bodisi v državni ali zasebni službi. Na tem mestu se zahteva tudi natančno knjigovodstvo v vseh panogah uprave. Država si lasti pravico prepričati se o tem vsak čas. Povedano je nadalje, da morajo železnice glede davkov ustrezati davčnim predpisom. Morajo tudi vozni red, potem tarife, to je ceno in sprejemne pogoje za prevažanje oseb, stvari in živali, predno postanejo pravomočni, v odobrenje poslati državni upravi. Tudi si je na tem mestu država poskrbela pravico v vojnem času rabiti vse železnice popolnoma zase, ob vsakem drugem času pa morajo železnice ugoditi zahtevam vojne uprave. V četrtem oddelku te postave je določen delokrog generalni inšpekciji, ki ji je izročeno nadzorstvo o stanju in obratu vseh železnic. Ona pravi, da se železnice ravna po obstoječih predpisih, skratka jamči za varnost in red po železnicah. Zanikerne železniške uprave opominja, jih pozove na odgovor, ter stavi primerne naloge pri železniškem ministerstvu, kateremu je podrejena. Velevano je tukaj tudi železnicam, se poslužiti političnim in policijskim oblastvom in še drugega več, kar nas pa ne zanima toliko. — Obrnimo

Narodni pek bi se rad naselil v kakem slovenskem ali narodno mešanem kraju. Naslov se izve v našem uredništvu.

Neverjetne sirovosti huzarskega stotnika. List »Egyetertes« poroča iz Kapošvara: Osmi huzarski polk je odšel v nedeljo iz Pečuha proti Kapošvarju, da bi imel v Lengyeloti vaje. Pred odhodom je poveljnik polka zapovedal, da ne sme nikdo stopiti s konja. Že na vse zgodaj je vladala neznosna vročina. Po par minutah je začutil huzar Janez Virag slabosti. Jahal je k svojemu stotniku Štefanu Riemerju ter ga prosil, naj mu dovoli, da stopi s konja. Stotnik pa ni ustregel vojakovi prošnji. Po preteku desetih minut je Virag še enkrat prosil stotnika. Toda ta je na to ježno na vojaka zavpil, da se ne sme s konja stopiti: »Povelje je povelje!« ter ga zapodil na njegovo mesto. Virag pa ni mogel več naprej. Skoraj nezavesten je padel s konja. V tem trenutku je bil že stotnik pri njem ter udaril napol nezavestnega z ostro sabljo čez stegno. Zapovedal je vojaku, ki je bil ves v krvi, naj vstane. Ker pa ta tega ni mogel storiti, ga zopet udari s sabljo ter mu odseka uho, z drugim ga pa rani na čelu. Nato ga še enkrat udari ter mu prekolje glavo. Umirajočega vojaka je pustil ležati v mlaki krvi, ter je zopet odjahal na čelo svojega eskadrona. Dvema huzarjema je zapovedal, naj odpeljeta na vazumirajočega v Pečuh. Stotnik si je prižgal cigareto ter jahal dalje, kakor bi se nič ne zgodilo.

v Za Ciril Metodovo družbo je nabrala nad 1000 najrazličnejših znamk gdčna Marija Kerbec v Kairu v Egiptu, doma iz Vrhloga pri Radečah. Vrli zavedni Slovenki, ki tudi v daljni tajini redno čita „Narodni List“, vsa čast!

K razmeram na Pragerskem. Škandale, ki se gode sedaj in so se godili vedno na tej postaji, prav spopolnjuje sledeči dogodek: Neki poštni uradnik na Pragerskem je zahteval pri blagajni vožnji listek slovenski. Službujoči železniški uradnik Urbansky ga je za to ozmerjal in mu zagrozil, da ga zatoži na pošto ravnateljstvo. Dotični poštni uradnik, ki se kot Slovenec in ravnopraven avstrijski državljani zaveda svojih pravic, je napravil zaradi žalitev, katere si je dovolil neopravičeno napraviti njemu železniški uradnik Urbansky, pritožbo na ravnateljstvo Južne železnice. — No — in kaj se je ukrenilo. Poštno ravateljstvo je dalo uradniku ukor in ga prestavilo na Zg. Štajersko, spopolnivši njegovo mesto seveda z Nemcem, Urbansky je pa mirno ostal na Pragerskem, ne da bi se mu za njegovo postopanje zgodilo toliko koliko je črna za nohtom! Teh škandalov na Pragerskem mora biti konec to geslo si naj vzamejo k srcu naši državni poslanci. **Trebalo bi tudi začeti posebno akcijo okoliških občin in političnih društev.**

Velikanski napredek „prve južnoštajerske vinarske zadruge v Celju“ mora vsakogar v srce veseliti. Lani je v celem letu izkazala nekaj nad 100.000 K prometa, letos ga ima že do konca julija 205.334 K 48 vin. Od 1. jan. t. l. do 31. julija je pristopilo k zadruzi na novo 54 vinarov s 87 deleži, ima torej 226 zadrušnikov s 376 deleži. Odpovedalo se je letošnje leto 5 deležev. Zadrušniki, ki so pristopili letos, so iz najrazličnejših krajev Spodnje Štajerske, kar zadruzi omogočuje spravljati na vinski trg vse vrste spodnještajerskih vin. Vina se je prodalo letos do konca julija 1115 hl, kupilo pa 1882 hl. Vse številke kažejo, da se razvija zadruza dobro, da je delo realno in solidno. Vkljub temu bi se zadruza lahko še bolje razvijala in bi lahko imela še večji promet, ko bi ji ne primanjkovalo prostorov — kleti.

Slovenske obrtnonadaljevalne šole v Žalcu, Šoštanj in Št. Jurju ob J. ž. so dobile 200, 250 oz. 100 kron deželne podpore — nemške pa na tisočake. Zopet dokaz lepe pravičnosti, ki vlada pri razdelitvi deželnega denarja na Štajerskem.

Celjski okraj.

V nedeljo 4. septembra vse v Št. Pavel pri Preboldu na sokolski zlet!

c Št. Pavel pri Preboldu. Prvič je korakal Sokol po Šentpavelskem gričku pred 9 leti. Letos 4. septembra koraka v drugič. Naša mladina je navdušena, vsak hoče biti „Sokol jak“. Slavnost 4. septembra, ki bo v prid Sokolu, kateri se snuje pri nas, bo velikanska. Javna telovadba sokolskih društev iz celjske sokolske župe bo ljudstvo očarala. Priprave so v polnem tiru. Mladina pridno dela. Celjska narodna godba bo skrbelo za zabavo in ples. Kar more od blizu in daleč, 4. septembra na Sokolski zlet v Št. Pavel! (Pripomnimo še, da nastopi tudi sokolski naraščaj iz Celja!)

Klub slovenskih kolesarjev v Celju se udeleži korporativno sokolskega zleta v Št. Pavel pri Preboldu. Zbirališče Narodni dom v Celju. Odhod točno ob pol drugi uri pop. Mestni in okoliški kolesarji ste najvljudnejše vabljeni.

v „Slov. delavsko podporno društvo v Celju“ naznanja, da preloži svojo vrtno veselico, ki jo je nameravalo prirediti 4. tm., zaradi sokolske slavnosti v Št. Pavlu, ki se vrši tega dne, na 8. septembra 1910. Opozarjamo pa že danes celjeko in okoliško občinstvo na to prireditve, ki bo ob 4. pop. v Skalni kleti.

v Iz kozjanskega okraja. Če se pelješ po 25 km dolgi cesti iz Rajhenburga v Kozje, se ti nudi ta prijetna udobnost, da moraš konje mučiti oz. voz zavirati čez nič manj kot 20 klancev. Najznamenitejši izmed vseh je gotovo oni pod Železnim med Koprivnico in Podsredo. Ta klanec je bil svedok že marsikaki nesreči, katere vzrok je ponajvečkrat voznikova lahkomišelnost ali slab zavor na vozu. — V bodoče pa hoče naš „napredni“ okrajni zastop. oz. cestni komisar g. Šerbec iz Velikega kamna poskrbeti za kako novo nesrečo. Ob prvem zelo ostrém ovinku se je namreč podrli ter leži že skoro eno leto na tleh in prhni cestna ograja kot verna pričča o posvetni mišljivosti in — delavnosti našega okrajnega zastopa. Ako na tem mestu zropočajo konji in voz pod cesto, se jim zna taka zgoditi, kakor sedaj ograji. — G. Šerbec, no!

v Nesreča v kamenolomu. V kamenolomu Jurija Ulčnika v St. Petru pod Sv. Gorami je poskušal kamenar Martin Ulčnik, če gori netilna vrvica pri dinamitni kapici tudi mokra ali ne. — Zažgal je vrvico in držal kapico v roki. Ta se je pa razletela in odtrgala Ulčniku mezinca ter razparala prsteneč.

v Iz Zabukovja pri Sevnici. „Straža“ z dne 26. avg. piše, da so nam pomagali pri volitvah v Zabukovju nemškutarji. Pozivljamo dopisnika naj imenuje samo enega! Tukaj smo vsi Slovenci in ni enega nemškutarja. Pomilujemo „bravce“ ki čitajo „Stražo“ in „Slov. gospodarja“. Kaj vse ne napravi maček po porazu!

v V Sevnici ob Savi bi prav dobro uspevala narodni ključavničar in kolar, ako bi bila poštna in trezna obrtnika.

Ustanovitev Ciril-Methodove podružnice za St. Peter pod Sv. Gorami. Ob velikanski udeležbi domačinov, mož, žena, deklet in fantov se je vršilo v nedeljo 21. avgusta v gostilni g. Kranerja ustanovno zborovanje Ciril-Methodove podružnice za St. Peter in okolico. Predsednik pripravljalnega odbora g. dr. Kunej otvori zborovanje ter omenja v svojem prisrčnem pozdravnem govoru potrebo ustanovitve podružnice, v kateri bo tudi naš kraj sodeloval pri velikem narodnem delu. V imenu glavne Družbe iz Ljubljane je govoril g. potov. učitelj Ivan Prekoršek o pomenu in nalogah slovenske šolske družbe. V poljudnih besedah nam je slikal težke boje, ki jih bje naš narod za obstoj in napredek. Da si ohranimo zemljo in posest, treba nam premišljenega in organiziranega dela, zdrav in izobražen narod ne bode hlapčeval nikomur, sam si bo gospodaril! Zborovalci so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem g. govornika, in videlo se je, da je tudi naše ljudstvo že dovolj zavedno, da bo lepo uspevala že ustanovljena podružnica. Imena častitih odbornic in odbornikov, niim na čelu g. dr. Kunej, nam tudi obetajo, da bo ta najmlajša naša obrambna postajanka krepka opora Družbe in ponos cele občine. Po zborovanju so prispele iz Brezic vrle Sokolice in Sokoli. Razvila se je na vrtu prav domača zabava, h kateri so največ pripomogli gg. pevci s svojim ubranim petjem. Posebej še moramo omeniti, da so našo prireditev v velikem številu počastili naši prijatelji iz Hrvaške i v lepem številu je bila zastopana tudi podružnica iz Podsrede. Vsem, ki ste pripomogli k lepemu uspehu, iskrena hvala! Podružnici pa kličemo krepko naprej na delo!

Slovenjegraški okraj.

s Šmiklavž pri Slov. Gradcu. Dne 21. avg. t. l. je pri nas vezal Vrstošek otrobi. Ne pečali bi se sicer s tem shodom, ako bi ga „Sl. Gosp.“ podomače Svijpski slepar tako ne povzdigoval. Pravi, da menda ni kmečke hiše, ki bi ne bila imela svojih ljudi na shodu. Seveda, če se že prej delj časa agitira zanj po časnih in večkrat v cerkvi s prižnice, in se zamolči, da so bile na shodu tudi ženske in otroci, lahko piše o lepi udeležbi. Slo pa se je na shod le bolj iz radovednosti, kakšen je Vrstošek po zunanji obliki, po znotrajni ga že itak dobro poznamo. Vsaj se, ko prižene Dalmatinšč medveda v vas, leti vse vkup. Vrstošek je čenčal in čenčal, da so ljudje začeli že zehati in se jih je mnogo pred sklepom shoda odstranilo. — Prva točka njegovyega kvasenja je bila sveda Narodna stranka, katero bi rad y žlici vode potopil, da si je vedel, da se je s tem svojim poslušalcem najbolj zameril, kajti vedeti mora vendar, če se sploh zapima za razmerje glasov volilcev, da je imel na shodu komaj eno tretjino svojih pristašev. Sploh pa se nima veliko postavljati s svojim državnozbornim mandatom, kajti zmagal je le z gornjegrajskim okrajem, kjer je še svet z deskami oplankan. Bical je politiko-otročaje y Nar. stranki, ki danes pobijajo, kar so včeraj najbolj zagovarjali. No g. Vrstošek! Ali se spominjate, da ste Vi bili enkrat celo drugih načel? Bili ste predsednik naprednega društva

Triglav, poštene Rušance ste pa imeli za farške r . . . Morebiti ste torej mislili samega sebe. Da pa pošteno napredno mišljenje nič ne nese, ste spredideli, spredideli ste pa tudi, da se pride najprej do polnih jaslij, ako se spleza po nerazsodnosti in neumnosti ljudstva in s pomočjo ljudskih izkoriščevalcev po politični lojtri, ki se ji tudi pravi versko prepričanje, do političnega smo ra in udobnega življenja. Tudi Lueger je postal najprej s pomočjo naprednjakov poslanec, a je sedaj klerikaljen svetnik. Vemo, da Vam Nar. stranka in Nar. List jako smrdita, ker Vam očitata marsikatero bridko respico v obraz. Kaj pa dopis v predzadnji številki Nar. Lista, katerega je podpisal veljavli župan g. Košan iz okolice Šoštanj? Ali je ta tudi lagal? Menda, že ne, ker bi se bil drugače g. Košan ne podpisal. Dopisnik nam tudi predbaciva, da so zmotili nasprotniki ljudi s svojimi lažmi. Ve se pa, kje je največ laži. Klerikalec se že od daleč pozna po svojem potuhnjenem vedenju, klobuk nosi navadno nizko na čelo in si ne upa pogledati drugega poštno v lice. To dela le, kdor ni odkritosrčen. Besede Vrstoškovke so baje padle na rodovitna tla, pa ravno narobe je res. Najhujši klerikalec Hanzl je predlagal, naj se uvede na šmiklavžki šoli poldnevni pouk. Vrstošek v tej zadevi ni mogel ničesar obljubiti in je rekel, da bi se to moglo storiti le pri otvoritvi šole, s cim je pokazal, da se na šolske postave nič ne razume, da si je profesor. Na to se je Hanzl odstranil od shodišča in je rekel: „Ste pač vsi skup za en d . . .“ Vidi se, kakšne volilce je imel Vrstošek. To so namreč politično popolnoma nezreli ljudje, ki mislijo, da bo dosegel poslanec vse, česar si želijo, in če bi bilo treba lisice prepovedati, da ne sme kur daviti. Dopisnik piše, da so se ljudje pritoževali najbolj zaradi šole, a namenoma zamolči, da se je šlo samo za poldnevni pouk. Ali hoče s tem koga sumničiti prav po katoliški politiki? Če to ne misli, svetujemo mu, naj bo drugokrat v svojih dopisih bolj natančen, ker bi se mu drugače znalo pripetiti, da svet zve masakaj o njem, o čem misli, da nihče ne ve, ali pa. se je že pozabilo. Najlepše na tem shodu pa je bilo to, da Vrstošek ničesar ni mogel obljubiti kar je Pišek v Vrstoškovem imenu obljubljal, če bodo Vrstoška volili. Ja, ja g. profesor in doktor! S tem shodom ste ša tiste volilce zgubili, katere ste dozdej imeli. Bojite se, da bo kmalu drž. zbor razpuščen in je treba sedaj zopet loviti glase. Na shod je šlo več Vaših pristašev, kakor pa z njega. Šmiklavžani so razvideli, kaj se pravi ljudi za norca imeti. Da niste popolnoma nič dosegli, ampak svojo stvar le pokvarili, sledi že iz tega, ko niste slišali nobenega najmanjšega pritrdjanja, nobenega ploskanja. Vaši ljudje so s shoda gredeč le z glavami zmajevali. Na koncu shoda je želel župan Dedičnik, ki tudi obrača plašč po vetru, vsaj je pred 3 leti volil Jezovnika, Vrstošku „srečno pot“, a ne vemo ali premišljeno ali nepremišljeno.

Volitve v slovenjegraški okrajni zastop. V velepos. in kmečki skupini za slovenjegraški okrajni zastop so topot razun g. Kaca izvoljeni sami klerikalci. V kmečkih občinah je dala izvoliti „slovenska“ kmečka zveza za odbornika Augusta Güntherja, ki je ob jednem nemškonskonalni občinski odbornik v mestu Slovenjgradu. In ta mož bodé po želi klerikalcev tudi načelnik slovenjegraškega okrajnega zastopa! Sramota!

v Vuzenecel je žalostno smrt storil neki 18 letni Andrej Železnik. V noči od 28. na 29. avgusta je najbrž hotel ravno pred brzovlakom prekorajiti železniško progo, toda nepremišljenega je zgrabil stroj ter mu glavo razbil. V jutro so našli fanta ležati mrtvega med tirom.

Iz Šoštanja. Minila je nedelja, čas upa in pričakovanja na naši strani, obenem čas strahu in zlobnosti pri naših zavratnih nemčurjih. Naš „Sokol“ je imel pokazati trud in delo enega leta. Prvi nastop na orodju je bil časten. Koj začetkoma se je polastilo vseh gledalcev občé dobro razpoloženje, ko je prikorakal v slikovitem kroju naš naraščaj na telovadišče. Strumen nastop, točno proizvajanje prostih vaj in vaj na konju ter skakanju je vzbudilo viharno odobravanje. Marsikateri oče ali mati sta presrečna zrla na svojega sinčka in slišalo se je pritrdjanje, da je pač bolje, ako se svojega otroka pošlje k telovadbi, ki krepi telo ter uri um, nego da bi postopal brezposelno po trgu. — Članstvo je nastopilo v prostih vajah ter telovadilo na drogu in bradlji. Napredek je bil prav zadovoljiv pri vsakem posamezniku. Naravnost divilo pa se je občinstvo gostom iz Polzele in Maribora, ki so s svojim elegantnim nastopom, s težavnimi a preciznimi vajami izvyabljali pri mnogostevilnem občinstvu odkritosrečno občudovanje in viharno ploskanje. Šoštanjski sokoli so pokazali sad svojega truda, pokazali so, koliko se da pri resni volji doseci kljub vsem zaprekam in težkočam, ki so posledice pomanjkljive telovadnice. Sigurno bi bilo napredovanje lažje in uspehi bi bili še večji. A nič ne škodi. Le tako naprej! Saj se je jasno videlo, da si je „Sokol“ priboril prvenstvo nad

našimi obrambnimi društvi. Vsa srca so ti odprt, vsakdo ti želi nadaljnega razvitka in vsakdo ti bode stal vestno na strani v tvoji borbi za svoj lastni dom. Le tam ti bode mogoče samozavestno razprostriti svoja krila ter zbirati okrog sebe vse dela in napredkazeljne brate. Prosta zabava je bila živahna, gneča krog šotorov je postajala vedno večja, da so ljubeznive gospice komaj zamogle sproti ustreči vsem zahtevam darežljivega občinstva. Veselega srca darovane darove so zbirale vidno zadovoljne. Nabrale so lepe svote, tako da je tudi gmotea vspeh tolikšen, kakor ga pri nas nismo vajeni. Sklad za „Sokolski dom“ se je pomnožil zopet za 105 kron.

Šoštanjke mladenke prirede v četrtek, dne 8. septembra pri Rajštarju v drugič igro v prid „Sokolskemu domu“. Mi kličemo: tako je prav in na veselo svidenje!

v Iz Vuzenecel se nam dodatno poroča, da se je fant Železnik bojda zaradi nesrečne ljubezni sam vlegel pod vlak, kateri ga je ubil.

v Iz Šmartna pri Slovenjgradu. Pri volitvi obč. predstojništva je bil izvoljen g. Ivan Kac soglasno županom. Iskreno častitamo!

v Nesreča v žagi. Iz Slovenjgradca poročajo: 26. avg. so šli na povelje postajenačelnika v Sp. Dravogradu trije železničarji v Gollovo žago v bližnji Meži, da bi prinesli žagovine za steljo v nekem vozu za svinje. Ko so nabrali žagovino, je priletel naenkrat poldrug meter dolg ploč od cirkularne žage 31 letnemu železničarju Hinterbergerju s tako silo v prsi, da se je takoj nezavesten zgrudil. Spravili so ga v tukajšnjo bolnišnico, kjer je še isto popoldne umrl. Sodnija bo dognala, v koliko je žagar kriv nesreče. Hinterberger zapušča stare starise, katerim je bil edina opora.

Umrla je Topolšica pri Šoštanju stotnikova soproga gospa Marija Noe pl. Nodberg.

Pretep v Škalah. V rudniški gostilni so se sprli zavarovalni agent Mursa in rudarja Goršek ter Vrabč. Slednji je bil posebno nasilen. Ko je razbil vse stole, kar mu jih ni natararica odnesla, je zgrabil kamenit vrček in je udaril z njim Goršeka tako močno po glavi, da se je na mestu brez zavesti zgrudil na tla. Morali so ga takoj spraviti v bolnišnico. Vrabčica je orožništvo prišlo in zaprlo.

v Ciril in Methodova podružnica v Lehnu pri Ribnici spi letos, kakor je dozdevno, spanje pravičnega. Običajno je bilo vendar vsako leto, da se je priredila veselica v prid CM družbi, če tudi v manjšem obsegu, kakor je pač za naše razmere mogoče. Letošnje leto pa do sedaj sploh še ni nikdo zmislil na to. Delovanje podružnice ne obstoja samo v tem, da se pobira udnina, za to vendar ni treba telega odbora in predsednika. Kaj ne, slavni odbor?

Ljutomerski okraj.

1 Križevci. Gospod urednik, to je pa že preveč. Ko sem zadnje čital o postopanju nemčurških uradnikov na Pragerskem, sem mislil: so pač tam v tistem gneždu takšni kujoni. A te dni sem tudi sam na sebi moral občutiti ljubeznivost nemškutarške uradniške olike. Kaj mislite, kje? Pri nas v Križevcih, v sredi slovenskega Murskega polja. Pribodnjile Vam bom o tem obširno poročal. Za danes le opozarjam Christiana Pleschbergerja, naj bo pameten — pameten! Kmet.

Slov. pevsko društvo v Ljutomeru priredi v nedeljo 4. sept. ob 7. uri zvečer v gostilni gosp. Seršena v Ljutomeru ipavčev večer v prid spomeniku skladateljev dr. Gustava in dr. Benj. Ipačevca. Vspored: 1. Brata dr. Gustav in Benjamin Ipačev. Govori pravnik g. Vek. Vršč. 2. B. I. „Kdo je mar?“ moški zbor s spremlj. klavirja. 3. G. I. „Mirzel veter“, meš. zbor. 4. B. I. Podoknica in „Molitev“ iz opere „Teharski plemiči“, samospjev in dvošpjev s klavirjem. 5. G. I. „Slovenec sem“, moški zbor. 6. G. I. „Predica“, ženski zbor. 7. B. I. „Domovini“, moški zbor z bariton in tenor solo. 8. G. I. „Pod Prozorom“ (beseda Stanka Vraza) meš. zbor. 9. B. I. Romanca iz opere „Tičnik“, samospjev s klav. 10. G. I. cvetarospevi a) „Planinska roža“, b) „Sredi vasi“, c) „V mraku“. 11. G. I. „Nase gore“, mešani zbor. 12. G. I. „Savska“, moški zbor. 13. G. I. „Lahko noč“, meš. zbor s tenor solo. Pri prosti zabavi se poje „Mornarska“, „Pozdrav“, „Pod lipo“, „Slov. dežela“, „Zvečer“. Vsi navzoči pojó „Zvezda“ in „Vse mine“. Vstopnina 40 vin. za obitelj i K. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

v Iz Ljutomera. Poročila se je 27. avg. pri Sv. Križu gđ. Mirka Misja z g. Avg. Lukačičem, železn. asist. v Nabrezini. Iskrene častitke!

Ptujski okraj.

p Sv. Bolfenk pri Središču. Dan za daevom prihajajo v našo mirno občino Vitan slabše reči. Lepa vam hvala, cenjeni g. urednik, da ste poštrigljali našo devojco najčistejšo, ki zdaj dela prav pridno pokoro. Dobro bi bilo, če bi se opisali živ-

1910. Mlada perutnina. 1910.

Za živ dohod se jamči — franko na vsako postajo. 7 kom. velikih, mastnih kur K 5'90; 4 kom. velikih mastnih rac K 6'10; 3 kom. velikih mastnih gosi K 10'80. Pošilja franko po povzetju: **S. Stern, Skalat št. 250. Avstrija.**

Proda se

Ipo posestvo, obstoječe iz hiše z devetimi sobami, iz svinjaka s šestimi hlevi, sedmih drvarnic, kletjo za vino, dveh travnikov, treh njiv in enega gozda. — Redi se lahko dve kravi in konj. Leži ob občinski cesti v Čretu št. 10 blizu Celja. — Poizve se pri **Francu Štor** v Osenci št. 2 Teharje. 206 2-2

Sprejme se takoj 211 2-2

prodajalka

v trgovino z mešanim blagom. Plača 30 K mesečno. **Anton Krichbaum, Oplotnica.**

Prodana se

2 sokolska kroja

prav po nizki ceni. Kje pove upravništvo „Nar. Lista“ 213 2-2

Proda se

posestvo z enonadstropno z opeko krito hišo, v kateri se nahaja gostilna; prostor je tudi za mesarijo. Hiša je tik farne cerkve, s 7 sobami, 3 kuhinjami in celim gospodarskim poslopjem, vse v dobrem stanju in tudi z opeko krito. K posestvu, katero je 10 minut od hiše oddaljeno, spada 14 oralov zemlje, obstoječe iz travnikov, njiv in gozda. Nadalje se proda tudi mlin, kateri je na Ščavnici in ob okrajni cesti. Natančnejša pojasnila daje lastnica **Marija Trstenjak**, posestnica, Sv. Jurij ob Ščavnici, blizu Radgone, katera prosi, da se njej prej naznani predno pride kdo posestvo si ogledati. 212 2-2

Edini najboljši

gumijevi traki

za cepljenje trt se dobijo v Zvezni trgovini v Celju.

Škodovati

Vam ne more, ako pišete takoj po nove vzorce od ženskega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franko narodna veletrgovska hiša

R. STERMECKI v Celju.

Učenec

ki ima veselje do pekarske obrti, se sprejme pri **Alojuz Kainihu, pekarju v Hočah pri Mariboru.** 14 dnevna preskušnja. — Pošten in marljiv dečko dobi hrano in stanovanje ter tudi obleko. 207 3-3

Prilika za nakup!

Tovarna mi je po požaru izročila v razprodajo nepoškodovano blago, mnogo tisoč komadov

težkih flanelnih odej

krasnih modnih vzorcev in barv, obrabljene, imajoče popolnoma neznačajne, komaj vidne madeže le od vode. Te odede so primerne v vsaki boljši hiši za pokrivanje postelj in odevanje, so zelo fine, tople, 190 cm dolge in 135 cm široke. Pošiljam zbirko 4 finih, gospodarskih odej za 10 K, 3 finejše flanelove odede za 9 K, in 2 kosa najfinejših flanelnih odej za 9 K. Nadalje imam v zalogi veliko zbirko zelo krasno zbranih snovi za obleke, popolnoma brezmadežnih, v dolgoti od 30—35 m; dobijo se tudi delni kosi po 4 do 10 m za 13 K. — **Rudolf Dušek**, tovarniška zaloga odej Náchod na Češkem. Za neugajočo vrnem denar.

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškimi nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneč**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

Trgovci!

Ne pustim potovati ker preveč stane, pač pa prodajam po ceni ker ne pustim potovati. — Obrnite se torej pisмено ali osebno in zahtevajte vzorčne pošiljave narodna veletrgovska hiša

R. STERMECKI v Celju.

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

iv. Jax & sin, Ljubljana

336 52-14

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastonj in franko.

297—23

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Pošne hran. račun št. 54.366.
— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednot, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnic in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrčkih

Gramofon za 3 K

Na mesec dobi lahko vsakdo s 6 ploščami in 200 iglami vred za 36 K; gramofon je izvrsten, torej nobena igrača; jamstvo 2 leti. Ravno kar so izšle nove velike slovenske plošče, komad po 3 K; istotam se dobijo nove plošče od 2 K do 6 K ter najboljše igle 1000 po 1'80, 2 in 3 K, kakor tudi vsi večji gramofoni po jako znižanih cenah; stari gramofoni in drugi godbeni automati se zamenjajo za nove gramofone. Za 4 stare plošče damo eno novo. — Prosimo zahtevajte cenike.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.

Najboljše se dobi le pri nas!

Zelo ugoden nakup 145 15-15
40 metrov ostankov.

Cedr, voile, fanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolžini 1-8 m raspoložljiva po poštnem povzetju za 18 kron franko dobroznana raspoložljiva.

V. J. Havliček a bratr v Podebradech (Češko.)
Od ostankov se vzorci ne raspoložljiva. — Vzorci modnega blaga in manufakture s nizkimi cenami raspoložljiva franko.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:
1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K, boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastoga 5 K 10 h; 1 kg velenega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, finoga 10 K. najfinoji! prani 12 K. — Kdor vsame 5 kg dobi franko.

Zgotovljeno postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernice, 180 cm dolga, 190 cm široka, s 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen s novim, sivim, jako stanovitim puhastim posteljinim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 900 cm dolge, 70 cm široke K 13—, 14.70, 17.80 in 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4.50, 5.90, 6.70; podpernica iz močnega rižastega gradlna. Raspoložljiva po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za nengajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 456 50-4

S. Benisch, Deschenitz, šte. 773, Šumava, Češko.

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obl. varovano.)

Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motejnu prebave, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika špeciialna steklenica K 5—.

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za otekline, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škatljici K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

815 18-16

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber novosti, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapostnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzofavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
— prevzame vsakovrstna —

61 50-32

stavbena zlasti tesarska dela.